

Länsstyrelsen
Västernorrland

Bevarandeplan Natura 2000

Älgberget-Björnberget SE0710148

Foto: Jonas Salmonsson

Namn:	Älgberget-Björnberget
Områdeskod:	SE0710148
Områdestyp:	SAC 2011-03
Areal:	266,4 hektar
Skyddsform:	Naturresevat
Kommun:	Kramfors
Tillsynsmyndighet:	Länsstyrelsen i Västernorrlands län
Koordinat:	698081/158358
Karta:	18H 5G
Ägarförhållanden:	Statligt
Uppdaterad:	2018-11

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. ALLMÄNT OM NATURA 2000	3
1.1 Allmänt om bevarandeplanen.....	3
2. GRUNDER FÖR UTPEKANDE	3
2.1 Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet	3
3. BEVARANDESYFTEN OCH BEVARANDEMÅL.....	4
4. OMRÅDESBESKRIVNING.....	4
4.1 Allmän områdesbeskrivning	4
4.2 Intressanta arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet.....	5
5. EKOLOGISKA FÖRUTSÄTTNINGAR	5
5.1 För området i dess helhet	5
5.2 För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.....	5
6. HOTBILD MOT NATURA 2000-OMRÅDET	7
7. BEVARANDEÅTGÄRDER.....	8
7.1 Områdesskydd.....	8
7.2 Skötsel	8
8. BEVARANDESTATUS	9
9. UPPFÖLJNING AV BEVARANDEMÅL.....	9
10. REFERENSER	9
11. KARTOR	11

1. Allmänt om Natura 2000

Natura 2000 heter det nätverk av skyddsvärda områden som alla EU:s medlemsstater ska bidra till att skapa enligt EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) samt Fågeldirektivet (Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar). Syftet är att bidra till bevarandet av den biologiska mångfalden inom gemenskapen. Sverige har som medlem i EU åtagit sig att se till att naturtyperna och arterna har gynnsam bevarandestatus, dvs. att de finns kvar i långsiktigt hållbar omfattning genom att vidta bevarandeåtgärder i form av skydd och skötsel. Genom 15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd har EU-direktiven implementerats i svensk lagstiftning. Ett särskilt tillstånd krävs om man vill utföra åtgärder som kan påverka miljön i ett Natura 2000-område på ett betydande sätt. Som en hjälp vid arbetet med att bevara naturvärdena i Natura 2000-områden samt som ett stöd för verksamheter som bedrivs i anslutning till området ska det finnas bevarandeplaner för samtliga områden.

1.1 Allmänt om bevarandeplanen

Bevarandeplanen är det dokument som ska beskriva vad som är syftet med bevarandet av varje enskilt Natura 2000-område och som ska ange vilka bevarandeåtgärder som planeras. Bevarandeplanen behandlar områdets ingående naturtyper och arter som finns upptagna i EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet samt Fågeldirektivet. En viktig del i arbetet med att vidta nödvändiga bevarandeåtgärder är formuleringen av bevarandesyfte och bevarandemål för varje Natura 2000-område samt att planera och prioritera vilka bevarandeåtgärder som behövs utifrån i dagsläget kända förhållanden och hot. Bevarandesyftet utgår från 17§ Förordningen om områdesskydd som anger att länsstyrelserna ska upprätta beskrivningar av syftet samt för de livsmiljöer och arter för vilka gynnsam bevarandestatus ska upprätthållas eller återställas.

2. Grunder för utpekande

2.1 Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Älgerget-Björnerget är utpekad att ingå i Natura 2000-nätverket enligt art & habitatdirektivet mot bakgrund av att det inom området finns i direktivet ingående naturtyper (tabell 1). I området finns stor areal med den av kommissionen prioriterade naturtypen västlig taiga vilket är det främsta motivet för utpekandet. På kartan finns naturtyperna redovisade geografiskt för området.

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Areal (ha)	Andel (%)
6510*	Slätterängar i låglandet	2	0,8
7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	6	2
8220	Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar	5	2
9010*	Västlig taiga undergrupp: Gammal granskog Gammal tallskog Gammal lövrik barnaturskog	204	77
91D0*	Skogbevuxen myr	14	5

*) = Prioriterad naturtyp

3. Bevarandesyften och bevarandemål

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller Art- och habitatdirektiv. För de enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Natura 2000-området Älgberget-Björnberget är ett stort grandominerat naturskogsområde med en liten del ängsmark. Huvuddelen av skogsområdet ska utvecklas fritt utifrån så naturliga processer som möjligt. Syftet är även att vårda och bevara ängsmarken med dess typiska arter. Då ängsmarkens naturvärden är starkt knutna till dess långa tradition av årlig slåtterhävd är det av yttersta vikt att ängsmarken fortsätter att hävdas traditionellt genom årlig slåtter för att förhindra att naturvärdena förloras.

Området är skyddat som naturreservat. Något ytterligare behov av bevarandeåtgärder är inte känt. I tabell 2 finns en sammanfattning av de bevarandemål som anger det tillstånd som bör råda i det enskilda området för att optimera områdets bidrag till uppnåendet av gynnsam bevarandestatus på nationell, biogeografisk eller EU-nivå.

Tabell 2. Bevarandemål för ingående naturtyper

<i>Naturtyp</i>	<i>Bevarandemål</i>
6510, Slätterängar i låglandet	<ul style="list-style-type: none"> Naturtypen ska bibehållas med traditionell hävd (slätter och borträfsning av hö) på minst 2 ha. Igenväxningsvegetation ska inte förekomma. Ingen påverkan av gödsling, kalkning, dikning eller insådd av främmande arter ska förekomma. Populationen av <i>fälgentiana</i> upprätthålls i området
7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	<ul style="list-style-type: none"> Naturtypen ska bibehållas i minst 6 ha Naturlig hydrologisk regim råder
8220, Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar	<ul style="list-style-type: none"> Naturtypen bibehålls i minst 5 ha. Naturlig hydrologisk regim ska råda. Typiska arter ska ej ha minskande populationer
9010, Västlig taiga	<ul style="list-style-type: none"> Naturtypen bibehålls i minst 204 ha. Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda Typiska arter som t e x Ullticka, rosenticka och gränsticka ska ej ha minskande populationer. Mängden död ved ska utgöra minst 20 % av totalvolymen ved för barrbland- och grandominerade miljöer och minst 10 % för tallmiljöer, dock minst 20 m³/ha. Lövandelen i partier med lövrik barrskog ska vara minst 20 %.
91D0, Skogbevuxen myr	<ul style="list-style-type: none"> Naturtypen bibehålls i minst 14 ha. Naturlig hydrologisk regim och skoglig kontinuitet ska råda.

4. Områdesbeskrivning

4.1 Allmän områdesbeskrivning.

Området ligger ca 14 km väster om Kramfors och utgörs av bergen Älgberget, Västeråsberget och Björnberget samt dalsänkor och mindre myrstråk däremellan. Skogen är naturligt

föryngrad och i huvudsak starkt grandominerad med ett sparsamt lövinslag som till största del utgörs av asp och björk men sälg förekommer också spritt i området. I översilade sluttningar är granskogen frodig medan skogen på bergsryggarna är av mer eller mindre höjdlägeskaraktär. Åldern på bestånden varierar från 90 år till 140 år. Betydligt äldre partier finns på Älgbergets höjdplåtå och på Björnberget. Död ved förekommer i form av torrakor, högstubbar och lågor i olika nedbrytningsstadier, speciellt rikligt i översilade sluttningar och raviner. Kulturpåverkan i sen tid har varit ytterst liten i hela området.

I områdets sydöstra del ligger Västeråsen som är en gammal bosättning som var brukad fram till slutet av 1930-talet. På delar av de gamla inägomarkerna finns en artrik, lågväxt ängsvegetation med bl a förekomst av de rödlistade ängsarterna fältgentiana och toplåsbräken.

4.2 Intressanta arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet

Lång skoglig kontinuitet och rik tillgång på död ved medför att ett flertal sällsynta och rödlistade arter påträffas i området, exempelvis solfjäderlav (*Cheiromycina flabelliformis*), norsk näverlav (*Platismatia norvegica*), aspfjädermossa (*Neckera pennata*), blackticka (*Junghuhnia collabens*), lappticka (*Amylocytis lapponica*), gränsticka (*Phellinus nigrolimitatus*) och rynkskinn (*Phlebia centrifuga*). På Älgbergets övre del och på Björnberget påträffas även långskägg (*Usnea longissima*).

5. Ekologiska förutsättningar

5.1 För området i dess helhet

Det varierade och opåverkade naturskogsområdet Älgberget-Björnberget utgör idag en värdefull livsmiljö för många arter och har förutsättning att vara det så länge inte området påverkas av modernt skogsbruk och hydrologin inte påverkas i närområdet. För ängsmarken krävs fortsatt hävd för att bibehålla dess naturvärde.

5.2 För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

6510, Slätterängar i låglandet

Naturtypen är artrika, torra-fuktiga ängar som inte gödslats och där traditionellt ängsbruk bedrivs. Typen är i allmänhet helt öppen men enstaka träd och buskar kan förekomma upp till 25 % krontäckning. Vegetationen är i regel lågväxt med hävdgynnade arter som ormröt, blåsuga, liten blåklocka, gentiana- och låsbräkenarter. Ängar av denna typ är belägna nedanför fjällkedjan eller andra bergsområden. Fuktigare stråk kan ingå.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Slätter, höbärgning, röjning av igenväxningsvegetation, eventuellt efterbete och fagning.
- Skötseln utformad enligt objektets speciella natur- och kulturvärden.
- Slättertidpunkten är viktig. Slätter ska ske innan fältgentianan blommar i början av augusti.
- I naturtypen får inte förekomma gödsling (förutom från djur som betar i objektet), stödutfodring, kalkning, dikning eller insädd av för naturtypen främmande arter.

7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn,

Öppna eller mycket glest skogbevuxna myrar med max 25 % trädtäckning och näringsfattiga miljöer. Naturtypen domineras av våtmarksarter som vitmossarter, ängsull, vattenklöver, mm.

En förutsättning för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen
- Hydrologi och hydrokemi bör inte påverkas negativt. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av ingrepp utan endast som en eventuell följd av naturliga klimatförändringar.
- Vattenregimen i vattendragen bör vara så naturlig som möjligt.
- Täckningsgraden av botten- fält- busk och trädskikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare.
- De strukturer/formelement som finns på myrarna bibehålls. Undantaget det som kan klassas som naturliga förändringar.

8220, Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar, Typen är vanlig i Sverige och kan indelas i ett flertal regionala undergrupper, dess främsta naturvårdsintresse ligger i dess roll som livsmiljö för t.ex. lavar och rovfåglar. Vegetationen är mycket varierande och i de enskilda områdena förekommer vegetationstyper av många olika slag.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen
- att bergssluttningar med tillhörande vegetation lämnas orörda.
- Opåverkad hydrologi.
- Måttligt slitage från rörligt friluftsliv.

9010, Västlig taiga

Naturliga, gamla, barrträdsdominerade skogar i norra och mellersta Sverige samt yngre successioner som utvecklas naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar. Med naturliga, gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. Förr var dessa skogar i den boreala regionen i hög grad präglade av brand och många hotade arter är beroende av förekomst av död ved och olika successionsstadier. Naturtypen hyser mycket stor variation av arter allt från vanliga skogsarter till en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och insekter (främst skalbaggar) mm.

Undergrupper:

Gamla grandominerade skogar, utgör de naturliga skogarnas kärna och omfattar rikligt med grovvuxna träd och murken ved av varierande ålder.

Gamla talldominerade skogar Ofta tydligt brandpräglade skogar på magrare marker, ofta mellansuccessioner som i ett senare skede kommer att övertas av gran om skogen inte brinner på nytt.

En förutsättning för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus

hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.

- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, t.ex. brand, stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt även för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- I områden med brandhistorik är vissa typer av strukturer en förutsättning för många typiska arter av fr.a. brandberoende och/eller brandgynnade insekter.
- P.g.a. avsaknad av naturliga bränder är naturvårdsbränning en viktig skötselmetod.
- Ostörd hydrologi i framför allt sumpskogsmiljöer, samt i angränsande myrmark.

91D0, Skogbevuxen myr

Myrar som är skogbevuxna med barr-, bland- eller lövskog. Krontäckningen skall vara minst 25 % och högst 70 %. Naturtypen domineras av bl.a. glasbjörk, tall, gran, ris, starr och vitmossarter.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus är:

- att populationerna hos de typiska arterna i naturtypen inte minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar som t.ex. stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Opåverkad hydrologi och hydrokemi.
- Förekomst av substrat för främst mossor och kärlväxter. Exempel på substrat är död ved; högstubbar, grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag och nedbrytningsgrad, gamla och grova träd av olika trädslag.

6. Hotbild mot Natura 2000-området

Älgberget-Björnberget är förutom att vara skyddat inom nätverket Natura 2000 också skyddat som naturreservat vilket innebär att det i reservatsbeslutet finns föreskrifter som hindrar arbetsföretag som kan skada naturmiljön. Verksamheter och faktorer som kan tänkas påverka Natura 2000-området negativt visas i tabell 3.

Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär t.ex. klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-objekt ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Tabell 3. Verksamheter och faktorer som kan påverka Natura 2000-området negativt

<i>Naturtyp</i>	<i>Hot</i>
6510, Slätterängar i låglandet	<ul style="list-style-type: none"> • Utebliven eller olämplig skötsel på grund av ändrad markanvändning, hävd vid fel tidpunkt eller med felaktiga redskap. • Det finns en risk att ett ökat antal besökande kan medföra ett slitage på ängsvegetationen • Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden. • Körskadorna från t ex uttransport av virke från angränsande skogar
7140, Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	<ul style="list-style-type: none"> • Markavvattnande åtgärder liksom dämning som kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt. Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet. • Genom att anlägga skogsbilvägar i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området påverkas negativt.
8220, Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar	<ul style="list-style-type: none"> • Naturtypen är känslig för slitage från t. ex. friluftsliv.
9010, Västlig taiga	<ul style="list-style-type: none"> • Inga direkta hot i dagsläget
91D0, Skogbevuxen myr	<ul style="list-style-type: none"> • Ingrepp i kringliggande vattenytans hydrologi, eller förändrad vattenregim i ett vattendrag. • Spridning av till exempel aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten. En zon på 50 m närmast habitatet undantagen från spridning antas minska hotet.

7. Bevarandeåtgärder

7.1 Områdesskydd

Området är förutom att vara skyddat inom nätverket Natura 2000 också skyddat som naturreservat enligt svensk lag. Området har därför det rättsliga skydd som kan tänkas behövas. Natura 2000-regelverket medför att det enligt 7 kap 28 a § miljöbalken krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka ett Natura 2000-område. Tillståndsprövningar ska utgå från hur verksamheten eller åtgärden påverkar områdets bevarandemål och möjligheten för området att uppnå bevarandesyftet.

7.2 Skötsel

Huvuddelen av skogsmarken samt myrarna lämnas till fri utveckling där naturliga processer får råda. På Älgbergets östsluttning och i området väster om Västeråsen är skogen lövrik med ett betydande inslag av grov asp. För att säkerställa detta lövinslag under en längre tidsperiod, samt stimulera en förnygring av asp ska aspkloner friställas genom selektiv plockhuggning eller ringbarkning av gran. Enstaka aspar kan ringbarkas eller fällas för att få rotuppslag. Eftersom området är märkbart påverkat av älgbete måste åtgärder vidtas för att skydda de nya plantorna.

På Västeråsens slätteräng ska slätter årligen ske med skärande redskap under slutet av juli till mitten av augusti. Höet ska, efter några dagars torkning på marken, räfsas samman och föras bort. Om möjligt ska efterbete ske under några veckor i september – oktober. Gammal åkermark i området ska hållas fri från buskar och träd. På övrig inägomark ska barrträd huggas bort och en gles lövdominerad (80-120 stam/ha) skog får utvecklas.

Husgrunder och odlingsrösen ska hållas fria från högväxt vegetation.

Länsstyrelsen har upprättat skötselavtal med lokal entreprenör som utför slåttern på Västeråsen. I början av 2004 gjordes en avverkning av främst gran på Västeråsens gamla åkermark och övriga inägomark. Under de närmsta åren behöver ytterligare röjning av träd och buskar göras. En sammanfattning av planerade skötselåtgärder visas i tabell 4.

Tabell 4. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder

<i>Delområde/Skogstyp</i>	<i>Skötselåtgärd</i>	<i>Tidpunkt</i>	<i>Prioritet</i>
Myrarna och huvuddelen av skogsmarken	Fri utveckling	Tills vidare	1
Lövrisk barrskog	Plockhuggning/ringbarkning av gran	Vid behov	3
Slätterängen	Slätterhävd	Årligen	1
Slätterängen	Efterbete	Årligen	3
Gammal åkermark	Bortröjning av träd och buskar	Inom de närmsta åren, därefter vid behov	1
Övrig inägomark	Uttag av gran	Vid behov	2

8. Bevarandestatus

Bevarandestatusen för området i sin helhet är gynnsam då området är relativt opåverkat från modernt skogsbruk och en god hydrologisk regim råder. Bevarandestatusen för slätterängen är också gynnsam då området årligen slås enligt traditionell hävd.

9. Uppföljning av bevarandemål

Uppföljning av naturtyper och arter sker enligt Naturvårdsverket riktlinjer för uppföljning av skyddade områden och är beskrivna i regionala uppföljningsplaner på Naturvårdsverkets hemsida. Områdesvis uppföljning kommer att ske inom ett enskilt Natura 2000 område ifall det finns faktorer som där behöver följas upp särskilt och som inte fångas upp av den regionala uppföljningsplanen. Utvärdering av gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter sker på biogeografisk nivå, för Västernorrlands län den boreala regionen.

10. Referenser

Art-och habitatdirektivet, Rådets direktiv 92/43/EEG an den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007

Natura 2000 i Sverige, handbok med allmänna råd, Naturvårdsverkets handbok 2003:9

15-17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m. m.

Johansson, M.1997. Inventering av Älgberget. Opublicerad arbetsrapport, Länsstyrelsen Västernorrland.

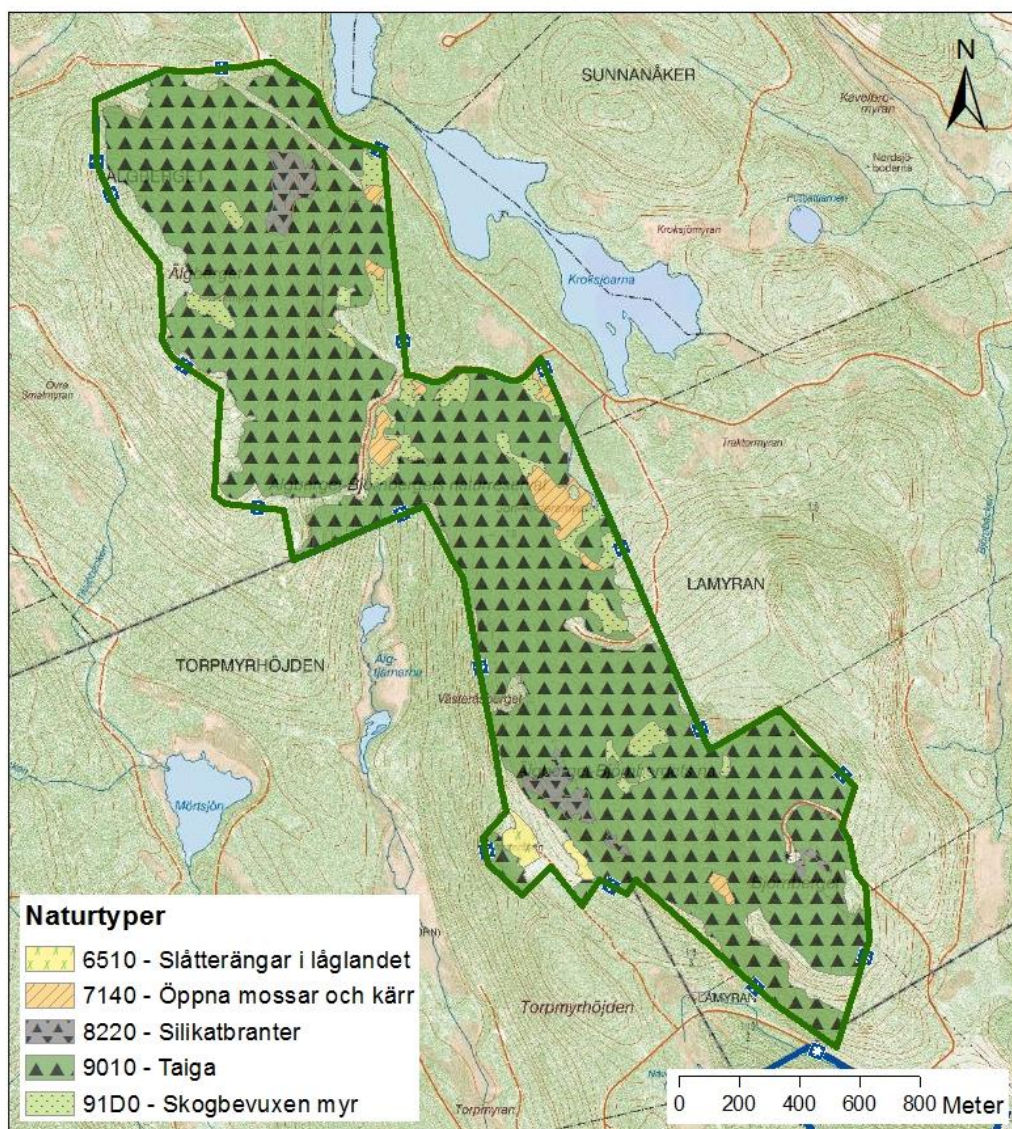
Naturskyddsföreningen i Kramfors. Björnbergsområdet. PM.

Simonsson, P. 1979. Urskogar och naturskogar i Västernorrlands län. 1979:11. Länsstyrelsen Västernorrland.

Statens naturvårdsverk. Inventering av urskogsartade områden i Sverige, del 1-4. SNV PM 1509

11. Kartor

Kartorna nedan visar de ingående naturtypernas utbredning samt en översikt av området. Aktuell information om naturtyperns utbredning och arter i ett enskilt område finns på Naturvårdsverkets hemsida, kartverket *skyddad natur*. Observera att det är naturtypernas utbredning och förekomst i verkligheten som gäller vid en tillståndsprovning enligt miljöbalken. Det innebär att både rapporterad areal och det som framgår av naturanaturtypskartan (NNK) kan behöva säkerställas med ytterligare uppgifter, t.ex. fältinventeringar.

 Natura 2000
 Naturreservat

© Länsstyrelsen Västernorrland
 © Lantmäteriet Geodatasamverkan